

**МІНІСТЕРСТВО
ФІНАНСІВ**

**ОСНОВНІ НАПРЯМИ
БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ
НА 2018-2020 РОКИ**

Червень 2017 р.

Зміст

ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА.....	4
ОРІЄНТОВНІ ОСНОВНІ ПРОГНОЗНІ МАКРОПОКАЗНИКИ ЕКОНОМІЧНОГО І СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ.....	7
ПРІОРИТЕТНІ ЗАВДАННЯ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ.....	10
Завдання на 2018 рік.....	10
Завдання на 2019 і 2020 роки.....	10
ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ.....	11
ПРІОРИТЕТНІ ЗАВДАННЯ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУДОВОЇ ВЛАДИ ТА ЇЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ.....	21
РЕАЛІЗАЦІЯ ПРІОРИТЕТНИХ ДЕРЖАВНИХ (ЦІЛЬОВИХ) ПРОГРАМ ТА ДЕРЖАВНИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ.....	22
ВЗАЄМОВІДНОСИНИ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ З МІСЦЕВИМИ БЮДЖЕТАМИ.....	22
ЗАПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ РОЗШИРЕНИМ СПЕКТРОМ ФІСКАЛЬНИХ РИЗИКІВ З МЕТОЮ ВИЗНАЧЕННЯ ЇХ ВПЛИВУ НА ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ.....	23
ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ.....	25
Показники загального фонду державного бюджету на 2018-2020 роки.....	25
Доходи загального фонду державного бюджету на 2018-2020 роки.....	26
Стелі видатків та надання кредитів загального фонду головних розпорядників коштів державного бюджету.....	27

ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Основні напрями бюджетної політики на 2018-2020 роки (далі — Основні напрями) ґрунтуються на положеннях Програми діяльності Кабінету Міністрів України, Коаліційної угоди, Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, Стратегії сталого розвитку “Україна—2020”, програм співпраці з міжнародними фінансовими організаціями.

Враховуючи досягнення макроекономічної стабільності у 2015 і 2016 роках та перші ознаки зростання валового внутрішнього продукту, зокрема в IV кварталі 2016 року на 4,8 відсотка та 2,4 відсотка у I кварталі 2017 року, в Україні вперше цим документом запроваджується середньострокове бюджетування на три роки.

Перехід до середньострокового бюджетування покликаний посилити бюджетну дисципліну та запровадити проактивний механізм управління бюджетними коштами, який передбачає вчасне прийняття виважених рішень. Це сприятиме забезпеченню фінансової стабільності та зміцненню економічного зростання у середньостроковій перспективі.

Цей документ визначає основним завданням бюджетної політики стабілізацію публічних фінансів шляхом поступового зменшення дефіциту державного бюджету та зниження державного боргу відносно валового внутрішнього продукту в умовах ризиків, викликаних різким зростанням виплат за зовнішнім боргом у найближчі роки та високою залежністю державного боргу від коливань валютного курсу. Він закладає засади та принципи для формування бюджетів зростання і спільної роботи всіх гілок влади над побудовою сильної, справедливої і заможної України для всіх її громадян.

Основні напрями бюджетної політики на 2018-2020 роки базуються на наступних головних принципах закладених в Стратегії сталого розвитку “Україна—2020”:

- прискорення економічного зростання за рахунок створення сприятливого інвестиційного клімату та утримання макроекономічної стабільності шляхом продовження фіскальної консолідації;
- впровадження ефективного врядування шляхом реформи державного управління, децентралізації і реформи державних фінансів;
- розвиток людського капіталу шляхом проведення реформ системи охорони здоров'я та освіти, поліпшення надання державної соціальної підтримки;
- встановлення верховенства права і боротьбу з корупцією шляхом підтримки ефективного функціонування інститутів боротьби з корупцією, забезпечення рівного доступу до правосуддя та ефективного захисту прав власності;

- безпеки та оборони держави – захист її суверенітету та територіальної цілісності держави, а також забезпечення найважливіших аспектів безпеки громадян.

Ці головні принципи буде реалізовано зокрема шляхом:

- підвищення результативності використання бюджетних коштів за рахунок посилення зв'язку бюджетних призначень із стратегічними пріоритетами держави та здійснення оцінки ефективності та доцільності видатків;
- продовження створення професійної і сучасно оснащеної та укомплектованої армії, що стоїть на захисті миру в Україні і Європі;
- кардинальну реформу охорони здоров'я, яка ґрунтується на принципі фінансування послуги, а не ліжко-місць, і надасть кожному українцю доступ до якісного медичного обслуговування;
- поглиблення реформи освіти і забезпечення кращих можливостей для дітей, що є передумовою для розвитку дитини та її успішної реалізації в суспільстві;
- створення справедливої системи соціального захисту через проведення пенсійної реформи, осучаснення пенсій, збільшення відповідальності та підзвітності в системі пільг з метою забезпечення максимальної адресності, прозорості та наближеності надання відповідної соціальної послуги тим, хто її потребує;
- забезпечення гідної оплати праці як для працівників бюджетної сфери, так і для працівників приватного сектору, шляхом її поступового підвищення та вжиття заходів до детінізації заробітних плат;
- дерегуляцію та створення сприятливого бізнес-середовища для збільшення інвестицій в інновації, агробізнес та інші сектори, які продукують додану вартість в Україні і зростання малого та середнього бізнесу;
- інтеграцію економік України та ЄС шляхом імплементації торговельних та економічних положень Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, зокрема положень щодо зони вільної торгівлі (DCFTA);
- дотримання головними розпорядниками бюджетних коштів принципу забезпечення рівних гендерних прав і можливостей під час формування бюджетних показників.

Запровадження структурних реформ, таких як земельна, пенсійна та охорони здоров'я, проведення прозорої приватизації та реалізація бюджетної політики в повному обсязі дозволять Україні використати свій потенціал у наступні три роки. В 2019 році планується успішно завершити програму співробітництва з МВФ і отримати стійку позицію на зовнішніх ринках запозичень. Українська економіка стане сильною та не залежатиме від зовнішньої підтримки. Громадяни України відчують економічні

результати реформ, закладених в 2016 і 2017 роках, а також вже зможуть здобути якіснішу освіту та кращі медичні послуги. Результатом таких змін стане підвищення довіри суспільства та бізнесу до влади і водночас збільшиться кількість іноземних інвесторів, активні вкладення яких в Україну прискорять економічне зростання. Це бачення Уряду до 2020 року, яке є реалістичним очікуванням від запроваджених Урядом реформ.

Основним завданням боргової політики буде досягнення цільових показників по борговому навантаженню з забезпеченням фінансування державного бюджету в запланованих обсягах та зменшення видатків на обслуговування боргу.

Для зменшення впливу курсових ризиків на розмір та вартість обслуговування державного боргу, основний акцент буде зроблено на збільшення долі гривневих запозичень.

Стимулювання попиту на облігації внутрішньої державної позики буде забезпечуватися за рахунок продовження практики прогнозованості при проведенні аукціонів з розміщення ОВДП та розвитку їх вторинного ринку для забезпечення високої ліквідності цих інструментів. Також, велика увага буде приділятися розширенню кола інвесторів на ринок ОВДП, шляхом подальшого спрощення механізмів доступу.

Ключовим викликом для боргової політики України в найближчі роки є суттєве зростання виплат за зовнішнім боргом починаючи з 2019 року. Тому, важливим завданням боргової політики на наступні три роки є забезпечення повноцінного доступу до зовнішніх джерел фінансування для рефінансування цієї заборгованості разом зі зменшенням вартості обслуговування боргу та забезпеченням більш плавного графіку його погашення.

Відсутність повноцінної можливості залучення коштів офіційних та комерційних кредиторів для рефінансування зовнішнього боргу призведе до зниження резервів Національного банку України, за рахунок яких фінансуватимуться боргові виплати.

Це негативно впливатиме на стан валютного ринку та створить ризики девальвації гривні. Остання, в свою чергу, може призвести до зростання споживчих цін та підвищення боргового навантаження на бюджет внаслідок високої частки валютного боргу в загальному обсязі державного та гарантованого державою боргу (69,2%).

Важливою передумовою для успішного рефінансування зовнішнього державного боргу є продовження виконання програми МВФ. Це є необхідною умовою для забезпечення доступу до фінансування з боку міжнародних фінансових інституцій та інших офіційних кредиторів. Крім

того факт успішної імплементації програми МВФ позитивно оцінюється іноземними інвесторами, що дозволить успішно повернутися на ринок зовнішніх запозичень та зменшити їх вартість.

ОРІЄНТОВНІ ОСНОВНІ ПРОГНОЗНІ МАКРОПОКАЗНИКИ ЕКОНОМІЧНОГО І СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Головним підсумком реформ у 2018-2020 роках буде стале економічне зростання, яке базуватиметься на розширенні, перш за все, інвестиційного попиту, зміцненні конкурентоспроможності української економіки, підвищенні ефективності використання виробничих ресурсів та науково-технологічного потенціалу.

Після відновлення фінансової і макроекономічної стабільності у другій половині 2015 року, вже у 2016 році вдалося забезпечити економічне зростання – реальний валового внутрішнього продукту зріс на 2,3 відсотка. При цьому на відміну від попередніх років джерелами зростання економіки виступили не зовнішні чинники, а внутрішні – інвестиційний та споживчий попит. Зростання споживчих цін у 2016 році було втримано на рівні 12,4 відсотка у вимірі грудень до грудня попереднього року.

У I кварталі 2017 року реальний валового внутрішнього продукту зріс на 2,4 відсотка порівняно із першим кварталом 2016 року. Відновлення внутрішнього попиту залишалось основним чинником зростання. Разом з цим, новим викликом для зростання економіки у поточному році стало тимчасове припинення переміщення вантажів залізничними і автомобільними шляхами через лінію зіткнення у межах Донецької та Луганської областей (рішення Ради національної безпеки і оборони України, введене в дію Указом Президента України 15 березня 2017р.), у зв'язку з чим за підсумками 2017 року очікується незначне уповільнення зростання валового внутрішнього продукту - до 1,8 відсотка.

Прогноз економічного і соціального розвитку на 2018-2020 роки, схвалений постановою Кабінету Міністрів України від 31.05.2017 № 411 розроблено за трьома сценаріями та ґрунтується на аналізі розвитку економіки у 2016 та двох попередніх роках, поточної економічної ситуації, припущеннях, що враховують вплив зовнішніх та внутрішніх чинників і ризиків, та містить бачення перспективи розвитку економіки України у 2018-2020 роках (у цілому та за секторами економіки).

Сценарії 1 та 2 передбачають активне впровадження економічних і соціальних реформ, визначених у Середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженому розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03.04.2017 № 275-р. При цьому, за сценарієм 1 більш помірними вбачаються темпи адаптації бізнесу до нових умов, враховуючи

збереження значних викликів та ризиків в економіці. Також, становлення інноваційно-інвестиційної моделі є затратним процесом через зростання витрат товаровиробників та держави в цілому на проведення модернізації виробництва та підвищення його інноваційної складової, що в період трансформаційних процесів не дає можливості демонструвати високі темпи росту. Відповідно, за цим сценарієм у 2018 році прогнозується зростання валового внутрішнього продукту на рівні 3 відсотків, у 2019 – на 3,6 відсотка, у 2020 – на 4 відсотка.

За сценарієм 2 економічний та соціальний розвиток відбуватиметься на фоні більш оптимістичних очікувань щодо адаптації бізнесу до зміни економічних умов, а також більш динамічного зрушення соціальних показників, зокрема, зростання соціальних стандартів, та нижчого рівня безробіття, більшого притоку капіталу ззовні. За сценарієм 2 прогнозується зростання валового внутрішнього продукту на 4 відсотки у 2018 – 2019 роках та прискорення до 5 відсотків у 2020 році.

Сценарій 3 враховує нестійкість тенденцій світової економіки і передбачає дещо гірші зовнішні умови розвитку, ніж у сценаріях 1 та 2. Негативний вплив зовнішньої кон'юнктури послаблюватиме фінансові можливості впровадження реформ. За цим сценарієм у 2018 році прогнозується зростання валового внутрішнього продукту на рівні 1,2 відсотка, у 2019 році – на 1 відсоток, у 2020 році – на 1,7 відсотка.

Прогнозний показник номінального валового внутрішнього продукту у кожному із 2018-2020 років за сценарієм 1 (базовий) є більш консервативним, ніж за двома іншими сценаріями, тому врахування даного сценарію прогнозу під час визначення основних напрямів бюджетної політики забезпечує дотримання визначеного Бюджетним кодексом України принципу обґрунтованості в частині використання реалістичних макропоказників економічного і соціального розвитку.

Основні прогностичні макропоказники економічного і соціального розвитку

Показники за базовим сценарієм (сценарій 1)	2017 рік*	2018 рік	2019 рік	2020 рік
Валовий внутрішній продукт, номінальний, млрд. гривень	2845,8	3 247,7	3 611,0	3 981,3
Валовий внутрішній продукт, відсотків до попереднього року	101,8	103,0	103,6	104,0
Індекс споживчих цін, грудень до грудня попереднього року, відсотків	111,2	107,0	105,9	105,0
Індекс цін виробників (грудень до грудня попереднього року), відсотків	116,8	109,0	107,2	106,0
Рівень безробіття населення віком 15-70 років за методологією Міжнародної організації праці, відсотків до економічно активного населення відповідного віку	9,3	9,1	8,9	8,5
Фонд оплати праці найманих працівників і грошового забезпечення військовослужбовців, млрд. гривень	796,3	972,3	1 074,4	1 185,9
Прибуток прибуткових підприємств, млрд. гривень	639,0	726,6	817,1	911,2
Експорт товарів та послуг, млн. дол. США	50 735	54 419	57 718	62 427
Імпорт товарів та послуг, млн. дол. США	57 222	61 806	65 649	70 104
Обмінний курс гривні до долара США, в середньому за період, гривень за долар США	27,8	29,3	30,5	31,0

* - схвалено постановою Кабінету Міністрів України від 31.05.2017 № 385.

Основні прогностичні макропоказники можуть бути скореговані на основі уточнення статистичних даних, зміни поточної соціально-економічної ситуації та сценарних умов функціонування економіки з урахуванням темпів необхідних реформ, внутрішніх та зовнішніх ризиків й загроз розвитку економіки. Адже реформування економіки країни відбуватиметься в умовах збереження певних викликів та ризиків. Зокрема, це загроза ескалації бойових дій на сході, вірогідність погіршення зовнішньоекономічної кон'юнктури на світових товарних ринках, міграційні процеси та інші. Вірогідними є і ризики з позитивним ефектом, зокрема, більш масштабні процеси детінізації. У разі прийняття Кабінетом Міністрів України рішення стосовно уточнення основних прогностичних макропоказників економічного і соціального розвитку України на 2018 рік, вони будуть враховані під час підготовки проекту Державного бюджету України на 2018 рік.

ПРІОРИТЕТНІ ЗАВДАННЯ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Пріоритетом державної податкової політики на 2018-2020 роки є забезпечення стабільності податкової системи з фокусом на підвищення ефективності та полегшення податкового адміністрування, з мінімізацією можливостей для зловживань.

Завдання на 2018 рік

- імплементація у податкове законодавство обов'язкового мінімального стандарту плану дій Організації економічного співробітництва та розвитку з протидії розмивання бази оподаткування та виведення прибутку з-під оподаткування;
- організація діяльності Служби фінансових розслідувань як органу, на який покладатиметься обов'язок забезпечення запобігання, виявлення, припинення, розслідування та розкриття кримінальних правопорушень, об'єктом яких є фінансові інтереси держави та/або місцевого самоврядування;
- запровадження єдиного рахунка для сплати податків і зборів;
- запровадження подання єдиної звітності за єдиним соціальним внеском і податком на доходи фізичних осіб;
- оновлення/укладення нових міжнародних договорів про уникнення подвійного оподаткування з Німеччиною, Францією, Іспанією, Туреччиною та внесення змін до діючих договорів України з метою зменшення податкових перешкод для закордонних інвестицій та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи і капітал;
- перегляд ставок акцизного податку, екологічного податку та рентної плати, визначених в абсолютних значеннях, з урахуванням індексу споживчих цін та індексу цін виробників промислової продукції (щороку);
- поступове наближення ставок акцизного податку на тютюнові вироби до рівня, передбаченого директивою ЄС.

Завдання на 2019 і 2020 роки

- проведення переговорів щодо міжнародних договорів про уникнення подвійного оподаткування із Швецією, Індією, Казахстаном, Чорногорією, Об'єднаними Арабськими Еміратами, Молдовою, Данією та внесення змін до діючих договорів України з метою зменшення податкових перешкод для закордонних інвестицій та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи і капітал;
- перегляд ставок акцизного податку, екологічного податку та рентної плати, визначених в абсолютних значеннях, з урахуванням

індексу споживчих цін та індексу цін виробників промислової продукції (щорічно);

- продовження роботи з поступового наближення ставок акцизного податку на тютюнові вироби до рівня, передбаченого директивою ЄС.

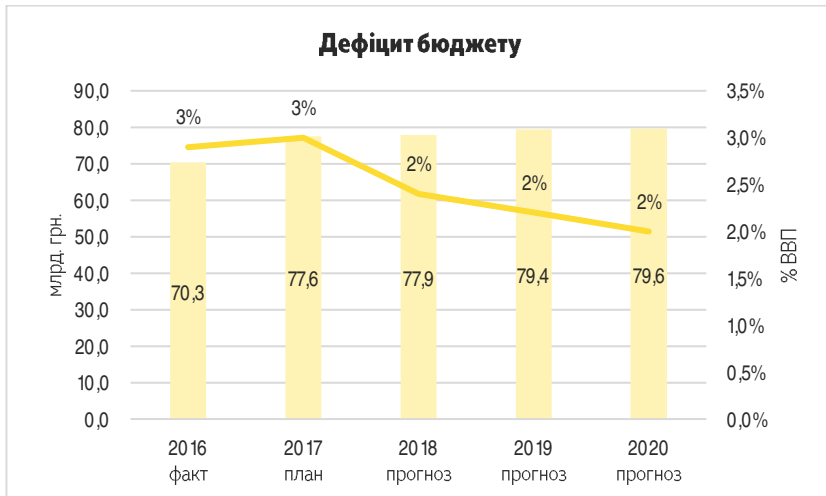
ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ

Збалансованість та стійкість бюджетної системи забезпечуватиметься шляхом дотримання таких показників:

збереження з урахуванням податкового законодавства частки перерозподілу валового внутрішнього продукту через зведений бюджет на рівні не вищому, ніж враховано під час затвердження Державного бюджету України на 2017 рік;

встановлення граничного обсягу дефіциту державного бюджету на рівні:

- 2,4 відсотка валового внутрішнього продукту у 2018 році;
- 2,2 відсотка валового внутрішнього продукту у 2019 році;
- 2,0 відсотки валового внутрішнього продукту у 2020 році;

здійснення платежів за державним боргом вчасно та в повному обсязі;

фінансування дефіциту державного бюджету в запланованих обсягах переважно шляхом здійснення внутрішніх запозичень;

збільшення в структурі державного боргу частки внутрішнього боргу шляхом розширення переліку потенційних інвесторів в облігації внутрішньої державної позики та стимулювання ліквідності на вторинному ринку;

встановлення граничного обсягу державного боргу на рівні не більше ніж:

- 62 відсотки валового внутрішнього продукту на кінець 2018 року;
- 58 відсотків валового внутрішнього продукту на кінець 2019 року;
- 55 відсотків валового внутрішнього продукту на кінець 2020 року;

встановлення граничного обсягу гарантованого державою боргу на рівні не більше ніж:

- 22 відсотки валового внутрішнього продукту на кінець 2018 року;
- 19 відсотків валового внутрішнього продукту на кінець 2019 року;
- 18 відсотків валового внутрішнього продукту на кінець 2020 року;

визначення граничного обсягу надання державних гарантій у 2018-2020 роках на рівні не більше 3 відсотків доходів загального фонду державного бюджету для реалізації виключно самоокупних інвестиційних проектів;

встановлення мінімальної заробітної плати:

- з 1 січня 2018 р. у розмірі 3 723 гривні;
- з 1 січня 2019 р. у розмірі 4 173 гривень;
- з 1 січня 2020 р. у розмірі 4 425 гривень;

встановлення посадового окладу працівника I тарифного розряду Єдиної тарифної сітки:

- з 1 січня 2018 р. у розмірі 1 762 гривні;
- з 1 січня 2019 р. у розмірі 1 921 гривень;
- з 1 січня 2020 р. у розмірі 2 073 гривень;

прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць становить:

(гривень)

Категорія осіб	2018 рік			2019 рік			2020 рік		
	з 1 січня	з 1 липня	з 1 грудня	з 1 січня	з 1 липня	з 1 грудня	з 1 січня	з 1 липня	з 1 грудня
На одну особу	1 700	1 777	1 853	1 853	1 925	1 999	1 999	2 069	2 139
Для дітей віком до 6 р.	1 492	1 559	1 626	1 626	1 689	1 754	1 754	1 815	1 877
Для дітей віком від 6 до 18 р.	1 860	1 944	2 027	2 027,0	2 106	2 187	2 187	2 264	2 340
Для працездатних осіб	1 762	1 841	1 921	1 921	1 996	2 073	2 073	2 146	2 218
Для осіб, які втратили працездатність	1 373	1 435	1 497	1 497	1 555	1 615	1 615	1 672	1 728

загальний обсяг державних капітальних вкладень на розроблення та реалізацію державних інвестиційних проектів становить не менш як 1,7 млрд. гривень щороку, що розподіляється у встановленому порядку, зокрема за такими напрямками:

- соціально-культурна сфера і сфера охорони здоров'я;
- паливно-енергетична сфера, видобувна та обробна промисловість, мінерально-сировинна база;
- сфера охорони навколишнього природного середовища;
- транспортна сфера;

використання коштів позик для реалізації проектів економічного і соціального розвитку України, що залучаються державою від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій для реалізації інвестиційних проектів:

- у 2018 році в сумі 17 млрд. гривень;
- у 2019 році в сумі 18 млрд. гривень;
- у 2020 році в сумі 19 млрд. гривень;

фінансування дефіциту спеціального фонду державного бюджету за рахунок кредитів (позик), що залучаються державою від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій для реалізації інвестиційних проектів;

сприяння утворенню спроможних територіальних громад та підтримка їх розвитку, формування сучасної мережі інфраструктури об'єднаних територіальних громад;

сприяння розвитку агропромислового комплексу, зокрема:

- надання бюджетної дотації секторам з високою доданою вартістю, а також фермерським господарствам;
- технічне переоснащення сільськогосподарського виробництва через механізм часткової компенсації сільгосптоваровиробникам вартості сільськогосподарської техніки та обладнання;
- стале кредитування фермерських господарств;
- створення вільного та ефективного ринку земель сільськогосподарського призначення;
- створення стимулюючого оподаткування для підвищення ефективності використання земель;

продовження виконання міжнародних зобов'язань з перетворення об'єкта "Укриття" на екологічну безпечну систему та удосконалення механізму провадження діяльності поводження з радіоактивними відходами, в тому числі шляхом відновлення накопичувального статусу Державного фонду поводження з радіоактивними відходами;

формування стабільної системи фінансування дорожнього господарства, в тому числі забезпечення прогнозованості надходження коштів до Державного дорожнього фонду на середньострокову перспективу і імплементація програми заходів із безпеки дорожнього руху;

активізація процесів приватизації державного майна шляхом розширення кола об'єктів приватизації та спрощення механізмів продажу, зокрема через електронні аукціони;

повний вихід держави із власності вугледобувних підприємств, шляхом їх повної приватизації або закриття (збиткових та неперспективних вугільних шахт);

підвищення енергоефективності, забезпечення економного використання енергетичних ресурсів населенням шляхом фінансування заходів із стимулювання населення до реалізації енергозберігаючих заходів, в тому числі шляхом співфінансування з державного бюджету Фонду енергоефективності, розмір якого буде визначатися виходячи із вартості фактичного скорочення споживання енергоресурсів отримувачами субсидій внаслідок реалізації Фондом заходів серед отримувачів субсидії та запровадження моніторингу споживання обсягів і вартості енергоресурсів отримувачами субсидій;

реформування системи державного фінансування вищої освіти шляхом:

- запровадження формульного розподілу видатків на вищу освіту за принципом “гроші ходять за студентом”, виходячи із кількості здобувачів вищої освіти за спеціальностями та рівнями освіти і співвідношення вартості освітніх послуг, показників якості освітньої і наукової діяльності вищого навчального закладу;
 - забезпечення відповідності вищої освіти потребам ринку праці та демографічним тенденціям шляхом зменшення державного замовлення на підготовку фахівців з вищою освітою та збільшення частки підготовки кваліфікованих кадрів;
 - зміна джерел фінансування державних вищих навчальних закладів I—II рівнів акредитації з урахуванням їх організаційно-правової форми;
 - переведення державних вищих навчальних закладів в статус суб’єктів некомерційної (неприбуткової) господарської діяльності;
 - надання права на отримання академічних стипендій студентам, які навчаються у державних та комунальних вищих навчальних закладах за рахунок коштів фізичних та юридичних осіб на денній формі навчання;
 - удосконалення підходів до виплат академічних стипендій здобувачам вищої освіти для забезпечення підтримки найкращих студентів шляхом суттєвого підвищення їх розміру та приведення частки студентів, які матимуть право на отримання академічної стипендії, до середнього значення в країнах Європейського союзу;
 - збільшення охоплення соціальними стипендіями студентів вищих навчальних закладів із сімей з низьким рівнем доходу;

забезпечення якісної, сучасної та доступної загальної середньої освіти “Нова українська школа” шляхом:

- професійної підготовки педагогічних працівників початкової школи до впровадження нового Державного стандарту початкової освіти;
- забезпечення шкіл сучасним навчальним обладнанням;
- створення національної електронної платформи для розміщення навчальних ресурсів, впровадження електронних підручників;
- розширення мережі інклюзивних класів;

розподіл освітньої субвенції між місцевими бюджетами на основі нової формули, яка враховуватиме нормативну наповнюваність класів, що дозволить запровадити стимулюючий механізм для оптимізації мережі загальноосвітніх навчальних закладів;

скорочення розриву у навчальних досягненнях учнів з сільської та міської місцевості шляхом створення опорних шкіл, об'єднань малокомплектних шкіл, зміни їх типу та/або ступеня, реорганізації тощо;

створення нової системи управління та фінансування науки шляхом:

- створення та забезпечення роботи Національного фонду досліджень України на основі системи проектного грантового фінансування;
- збільшення частки грантового фінансування у загальному обсязі державної підтримки наукових досліджень і розробок;
- побудови нової системи оцінювання ефективності діяльності наукових установ та наукової діяльності вищих навчальних закладів;
- зміни структури бюджетного фінансування наукових досліджень шляхом збільшення частки бюджетних коштів, що спрямовуються на фінансування прикладних наукових досліджень, пов'язаних із виробництвом конкурентоспроможної продукції та створенням інноваційних технологій;
- проведення структурних реформ Національної академії наук та національних галузевих академій наук шляхом їх об'єднання та створення однієї національної академії наук;
- підвищення ефективності управління мережею галузевих наукових установ шляхом їх передачі до Національної академії наук, реорганізація та ліквідація наукових установ, які працюють неефективно;
- переведення державних наукових установ в статус суб'єктів некомерційної (неприбуткової) господарської діяльності;
- проведення інвентаризації державного майна, яке перебуває в користуванні наукових установ, та визначення механізмів подальшого ефективного його використання;

розвиток культурно-мистецького потенціалу, збереження культурної спадщини України, зміцнення позицій державної мови в культурно-інформаційному просторі, шляхом:

- створення дієвих механізмів державної підтримки закладів культури для реалізації ними творчих проектів через систему грантів, творчих замовлень, підтримки в організації та проведенні культурно-мистецьких заходів (збільшення частки грантового фінансування в загальному обсязі видатків на культуру у 2018 році до 20 відсотків, 2019 рік до 30 відсотків, 2020 рік до 40 відсотків);
- збільшення обсягу охоплення дітей шкільного віку послугами з початкової культурно-мистецької освіти;
- запровадження мінімального кошика забезпечення громадян послугами у сфері культури та початкової мистецької освіти;
- забезпечення державної підтримки розвитку та застосування української мови, створення нових українськомовних постановок, проведення гастрольних заходів національними театрами з метою популяризації здобутків національної культури;
- відновлення, збереження та увічнення національної пам'яті, зокрема, будівництво другої черги Національного музею "Меморіал жертв голодомору";

підтримка національного кінематографа, зокрема:

- формування економічно самодостатньої, конкурентоспроможної на міжнародних ринках індустрії кінематографії, виробництва фільмів, інших аудіовізуальних творів;
- надання підтримки виробництву, демонструванню і розповсюдженню національних фільмів в Україні та за кордоном;
- популяризація українських цінностей, української мови та культури, підвищення інтересу масового глядача до національних фільмів;

формування та реалізація державної політики у сфері інформаційної безпеки та розбудова системи державних стратегічних комунікацій:

- захист інформаційного простору та інформаційного суверенітету України;
- формування позитивного міжнародного іміджу України у світі;

реформа фінансування системи охорони здоров'я:

- перехід на фінансування медичної допомоги шляхом оплати послуг, що входять до гарантованого пакета;
- здійснення оплати первинної медичної допомоги за єдиним національним тарифом (капітаційною ставкою: 2018 рік — 370 гривень, 2019 рік — 450 гривень);

- поступове запровадження оплати стаціонарної вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги за пролікований випадок на основі діагностично-споріднених груп;

реалізація національної системи відшкодування вартості лікарських засобів:

- розширення дії національної системи відшкодування вартості лікарських засобів;
- зниження вартості лікарських засобів за рахунок референтного ціноутворення;

перехід на оплату послуг високоспеціалізованої медичної допомоги, що надаються у клініках науково-дослідних установ Національної академії медичних наук:

- продовження у 2018 році пілотного проекту щодо запровадження нового механізму фінансового забезпечення надання медичної допомоги, поширивши його на не менш як 50 відсотків установ Національної академії медичних наук;
- перехід у 2019 році на новий механізм фінансового забезпечення надання високоспеціалізованої медичної допомоги в усіх підвідомчих установах Національної академії медичних наук;

реформування системи інституційного нагляду та виховання дітей, забезпечення прав і найкращих інтересів дитини, створення умов для виховання і розвитку дітей у сім'ї або середовищі, максимально наближеному до сімейного шляхом:

- надання окремої субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на створення дитячих будинків сімейного типу, малих групових будинків, будинків підтриманого проживання на засадах співфінансування;
- підвищення розміру державної соціальної допомоги на дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, у дитячих будинках сімейного типу та прийомних сім'ях з урахуванням необхідності їх виховання та догляду;
- підвищення кваліфікації соціальних працівників та працівників служб у справах дітей з питань розвитку послуг з підтримки сімей та дітей;

реформування пенсійної системи шляхом:

- запровадження єдиних підходів до обчислення пенсій через їх осучаснення;
- перегляду вимог щодо тривалості страхового стажу для виходу на пенсію;
- заміни механізму відшкодування пільгових пенсій на сплату єдиного внеску;
- звільнення солідарної системи від не властивих для неї видатків;
- відновлення проведення щорічної індексації пенсій з урахуванням фінансових можливостей солідарної системи, але не менше ніж на 50 відсотків підвищення зарплати та на 50 відсотків інфляції;

посилення адресності надання соціальної допомоги та перехід до монетизації надання пільг та субсидій населенню шляхом створення єдиної бази постачальників житлово-комунальних послуг та забезпечення моніторингу фактичного споживання ресурсів побутовими споживачами та використання субсидій у розрізі домогосподарств, приведення соціальних нормативів комунальних послуг до обґрунтованого рівня фактичного їх споживання;

надання державних допомог та субсидій виходячи з єдиних критеріїв обрахунку сукупного доходу сім'ї та її фінансово-майнового стану, інтеграція усіх видів соціальної підтримки сімей з дітьми;

розвиток спорту вищих досягнень та формування позитивного іміджу України у світовому спортивному русі, включаючи підготовку і участь українських спортсменів у міжнародних змаганнях, зимових та літніх Олімпійських, Паралімпійських та Дефлімпійських іграх;

формування здорової нації шляхом залучення широких верств населення до масового спорту та здорового способу життя, популяризації фізичної культури та спорту, здійснення фізичної реабілітації;

реалізація державної політики у молодіжній сфері, яка ґрунтується на системі загальноєвропейських принципів та відродження національно-патріотичного виховання;

посилення управлінської та адміністративної спроможності державного апарату в рамках реалізації цілісної державної політики, яка здатна надавати якісні державні послуги громадянам та повністю відповідатиме європейським стандартам належного адміністрування, шляхом завершення реформи державної служби із стабільним фінансовим забезпеченням оплати праці в поєднанні з планами і цілями щодо оптимізації чисельності працівників;

забезпечення незалежності фінансування національних регуляторів;

забезпечення ефективної системи планування і управління ресурсами в секторі оборони і безпеки:

- підвищення обороноздатності шляхом забезпечення комплексного реформування сектору безпеки і оборони та його складових з урахуванням критеріїв НАТО;
- пріоритетне спрямування бюджетних коштів на розвиток озброєння, військової техніки і інфраструктури, проведення інтенсивної бойової підготовки;
- завершення оптимізації структури і чисельності Збройних Сил, інших військових формувань та правоохоронних органів з урахуванням змін щодо повноважень і функцій, здійснення заходів з реформування, а також європейських практик;
- оптимізація функцій силового блоку в сфері економічно-фінансових злочинів шляхом ліквідації дублювання функцій та їх консолідації в рамках Служби фінансових розслідувань;
- виконання державного оборонного замовлення з метою забезпечення послідовного переозброєння Збройних Сил та інших військових формувань на нові зразки озброєння та військової техніки;

фінансове забезпечення заходів із захисту та відновлення політико-дипломатичним шляхом територіальної цілісності України у межах міжнародно визнаних кордонів та у сфері інформаційної безпеки і просування інтересів України у світі;

подальше активне співробітництво з міжнародними фінансовими організаціями, членом яких є Україна, що дозволить продовжити ефективну фінансову співпрацю та залучати кредитні ресурси на фінансування проектів, які реалізуються на території України як в державному, так і в приватному секторах економіки, з поступовим перенесенням фокусу на приватний сектор для закріплення ефекту від реформ;

забезпечення ефективного управління та діяльності державних банків, мінімізація політичного впливу на прийняття рішення, що сприятиме відновленню кредитування реального сектору економіки, мінімізує видатки держави та забезпечить внесок у відновлення довіри громадян до банківського сектору шляхом:

- запровадження корпоративного управління державних банків у відповідності до міжнародної практики, зокрема принципів ОЕСД;
- визначення стратегічних цілей для державних банків з метою досягнення найвищої комерційної ефективності;
- модернізації бізнес-моделей державних банків;

- визначення заходів, спрямованих на ефективне врегулювання питання проблемних активів;
- зменшення протягом трьох років участі держави у банківському секторі та повний вихід держави мінімум з одного з банків;

реформа митниці як інструмент покращення інвестиційного середовища, зокрема:

- реалізація реформи ДФС, в частині митних органів, для запровадження найкращих світових стандартів у здійсненні митницями митного контролю та митного оформлення товарів і транспортних засобів, поліпшення якості та підвищення ефективності роботи митниці;
- інтеграція українського бізнесу в світову систему безпечних ланцюгів постачання шляхом запровадження в Україні інституту уповноважених економічних операторів відповідно до загальноприйнятих світових стандартів, що дасть можливість добросовісним українським підприємствам користуватися системою спеціальних спрощень митних формальностей;
- подальша автоматизація митних формальностей та розширення можливостей спілкування ділових кіл з державними органами із використанням електронних засобів комунікації, зокрема подальший розвиток електронної системи обміну інформацією за принципом “єдиного вікна”;
- приєднання до Конвенції про спрощення формальностей у торгівлі товарами від 20 травня 1987 р. та Конвенції про єдиний режим транзиту від 20 травня 1987 р.;
- встановлення електронної системи обміну даними про товари, які переміщуються транзитом, між всіма митними органами — учасниками транзиту та суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності.

ПРІОРИТЕТНІ ЗАВДАННЯ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУДОВОЇ ВЛАДИ ТА ЇЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Фінансове забезпечення процесу формування справедливої та ефективної системи правосуддя є одним з пріоритетів Уряду на наступні три роки.

Бюджети наступних років передбачатимуть збереження судового збору як інструменту незалежності судової влади, а також фінансове забезпечення Верховного Суду України з новим складом суддів, Вищої ради правосуддя, переобладнання судів та запровадження інноваційних технологій у судочинстві.

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРІОРИТЕТНИХ ДЕРЖАВНИХ (ЦІЛЮВИХ) ПРОГРАМ ТА ДЕРЖАВНИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Виконання пріоритетних державних цільових програм здійснюватиметься в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України на 2018-2020 роки, за результатами їх перегляду з урахуванням економічної і соціальної ефективності.

Реалізація державних інвестиційних проектів здійснюватиметься у пріоритетних сферах, зокрема у соціально-культурній сфері і сфері охорони здоров'я, паливно-енергетичній сфері, видобувній та обробній промисловості, мінерально-сировинній базі, сфері охорони навколишнього природного середовища, транспортній сфері, у сфері надання органами влади послуг населенню.

ВЗАЄМОВІДНОСИНИ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ З МІСЦЕВИМИ БЮДЖЕТАМИ

Пріоритетом державної бюджетної політики на 2018 рік та середньострокову перспективу в частині регулювання міжбюджетних відносин є забезпечення самостійності місцевих бюджетів, зміцнення їх фінансової спроможності, підвищення прозорості та ефективності управління бюджетними коштами на місцевому рівні шляхом:

- забезпечення позитивної динаміки показника, що характеризує частку доходів місцевих бюджетів у загальному обсязі доходів зведеного бюджету (значення показника не повинно бути меншим, ніж 20 відсотків);
- зменшення диспропорцій у податкоспроможності місцевих бюджетів через механізм горизонтального вирівнювання;
- відмови від практики передачі коштів з державного до місцевих бюджетів у разі перевиконання щомісячних показників надходжень, визначених у розписі державного бюджету;
- здійснення подальшої децентралізації та упорядкування бюджетних повноважень, а також сфер відповідальності органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади в рамках проведення адміністративно-територіальної, бюджетної та інституційної реформ;
- зміни підходів до розподілу обсягів міжбюджетних трансфертів за результатами реалізації структурних реформ в галузях бюджетної сфери;
- створення дворівневої системи міжбюджетних відносин;

- запровадження елементів середньострокового бюджетного планування на місцевому рівні для підвищення передбачуваності і послідовності бюджетної політики;
- удосконалення системи результативних показників у рамках застосування програмно-цільового методу під час складання та виконання місцевих бюджетів з метою підвищення якості надання послуг у відповідних сферах.

ЗАПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ РОЗШИРЕНИМ СПЕКТРОМ ФІСКАЛЬНИХ РИЗИКІВ З МЕТОЮ ВИЗНАЧЕННЯ ЇХ ВПЛИВУ НА ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ

На виконання державного бюджету протягом наступних трьох років може вплинути ряд факторів, які можуть виникнути через:

- зміни макроекономічної ситуації, зокрема у зовнішньому середовищі, коливання валютного курсу та цін на товари;
- сектор державних підприємств, діяльність яких може відхилитися від очікувань, а також надходжень від приватизації державних активів на рівні нижче запланованого;
- реалізацію умовних зобов'язань, таких як державні гарантії;
- інші фінансові ризики, що призводять до витрат, які відхиляються від запланованого рівня, які не були передбачені на момент підготовки середньострокового прогнозу витрат або не були включені в розрахунки через неможливість передбачення їх виникнення.

Так, повільніше зростання валового внутрішнього продукту порівняно із прогнозованим рівнем може призвести до меншого збору податкових надходжень. Ризики макроекономічної ситуації можуть виникати через послаблення глобальних економічних умов та умов торгівлі, які можуть вплинути на надходження від експорту та валютний курс.

Відхилення макроекономічних параметрів від прогнозних також матиме вплив на показники державного та гарантованого державою боргу, тому під час реалізації боргової політики увага буде концентруватися на зменшенні ризиків, пов'язаних з управлінням державним боргом, зокрема валютному, бюджетному, рефінансуванню, відсотковому тощо. Зокрема, рівень державного та гарантованого державою боргу, дві третини якого деноміновано в іноземній валюті, є чутливим до змін валютного курсу та зовнішнього середовища.

Гірша за очікувану фінансова діяльність державних підприємств, навантаження на їх ліквідність або слабка фінансова позиція можуть

привести до збільшення рівня фіскального ризику. Крім того, на фінансове положення деяких підприємств може вплинути їх спроможність успішно отримати несплачену дебіторську заборгованість та депозити у неплатоспроможних банках. Потенційний вплив на державні фінанси буде спричинений меншими податковими та неподатковими платежами, збільшенням потреби на субсидії або рекапіталізацію з державного бюджету, незапланованими витратами з виконання державою гарантійних зобов'язань за кредитами (позиками) суб'єктів господарювання — резидентів України. Так, наприкінці 2016 року гарантований державою борг становив 279 млрд. гривень (в тому числі боргові зобов'язання суб'єктів господарювання державного сектору економіки, забезпечені державними гарантіями, складала 88,7 млрд. гривень, або 3,7 відсотка валового внутрішнього продукту), майже всі з них були предметом валютного ризику.

До основних факторів, що можуть негативно вплинути на фінансовий стан державних підприємств та призвести до матеріалізації цих ризиків, відноситься можливе падіння української та глобальної економік, зниження цін на товари, падіння валютного курсу або зростання процентних ставок. Існує велика кількість підприємств (близько 1200), діяльність яких планується припинити, у яких залишаються накопиченими зобов'язання через несплачені зарплати та соціальні внески, які також можуть мати суттєвий негативний вплив на державні фінанси.

Зволікання із запланованою приватизацією державних активів також можуть призвести до того, що надходження від приватизації будуть нижче очікуваних. На даний час зміни до законодавства, необхідні для забезпечення прозорості та конкурентності процесу, залишаються у формі проектів.

Фінансовий сектор також є джерелом фіскального ризику. Детальні зобов'язання виникають через схему гарантування депозитів. Фіскальні ризики зменшуються завдяки здійсненню належних заходів Урядом та Національним банком для зміцнення банківської системи, включаючи покращення управління державними банками та вимогами до всіх банків із збитковою діяльністю представити плани реструктуризації та забезпечити виконання вимог до адекватності капіталу.

Інші конкретні фіскальні ризики також можуть бути наслідком неочікуваних витрат, що виникають протягом року. Такі ризики можуть виникнути через рішення суду, природні катастрофи, зміни під час виконання бюджету та нові витрати.

ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ

Показники загального фонду державного бюджету на 2018-2020 роки

(тис. гривень)

Найменування показника	2017 рік	2018 рік	2019 рік	2020 рік
Доходи (з міжбюджетними трансфертами)	673 737 887,7	790 193 357,4	839 599 570,2	890 180 551,1
Видатки	739 707 337,3	856 617 305,8	907 722 784,2	957 386 958,9
Повернення кредитів	4 949 082,5	5 642 130,6	6 421 825,4	6 531 354,2
Надання кредитів	1 317 778,0	948 382,2	526 011,4	736 346,4
Дефіцит "+" / профіцит "-"	62 338 145,1	61 730 200,0	62 227 400,0	61 411 400,0

Доходи загального фонду державного бюджету на 2018-2020 роки

(тис. гривень)

Найменування показника	2017 рік	2018 рік	2019 рік	2020 рік
Загальний обсяг доходів	673 737 887,7	790 193 357,4	839 599 570,2	890 180 551,1
у тому числі:				
міжбюджетні трансферти	3 922 882,5	5 479 075,8	6 611 416,0	9 144 590,1
податкові надходження	587 779 676,1	704 202 221,3	763 589 533,5	824 788 173,3
з них:				
податок та збір на доходи фізичних осіб	68 677 782,4	90 531 574,9	99 093 551,4	108 311 819,8
податок на прибуток підприємств	54 566 200,0	72 327 370,9	81 044 799,2	89 161 541,3
податок на додану вартість	293 102 688,0	373 400 000,0	414 300 000,0	451 900 000,0
акцизний податок	100 366 937,5	95 590 400,0	91 101 300,0	94 673 000,0
неподаткові надходження	81 067 795,1	79 257 394,5	68 117 576,3	54 956 293,1
інші доходи	967 534,0	1 254 665,8	1 281 044,4	1 291 494,6

Стелі видатків та надання кредитів загального фонду головних розпорядників коштів державного бюджету

(тис. гривень)

КВК	Найменування	2017 рік*	2018 рік	2019 рік	2020 рік
	РАЗОМ	741 025 115,3	857 565 688,0	908 248 795,6	958 123 305,3
0110000	Апарат Верховної Ради України	1 124 237,4	1 466 514,9	1 941 730,7	1 946 298,1
0300000	Державне управління справами	1 655 455,3	1 735 048,1	2 032 496,6	2 098 724,6
0410000	Господарсько-фінансовий департамент Секретаріату Кабінету Міністрів України	1 387 112,8	1 104 364,3	1 500 693,4	1 503 835,2
0420000	Господарсько-фінансовий департамент Секретаріату Кабінету Міністрів України (загальнодержавні витрати)		722 400,	739 200,0	748 800,0
0500000	Державна судова адміністрація України	6 632 128,1	10 487 337,3	14 650 486,7	17 739 866,6
0600000	Верховний Суд України	1 258 688,6	1 200 666,5	1 375 645,7	1 458 237,7
0800000	Конституційний Суд України	173 192,3	196 051,9	242 262,4	250 233,3
0900000	Генеральна прокуратура України	5 012 853,3	6 151 190,9	8 228 438,6	8 181 950,6
1100000	Міністерство енергетики та вугільної промисловості України	2 286 815,1	1 203 826,3	1 249 515,5	1 249 617,2
1200000	Міністерство економічного розвитку і торгівлі України	1 497 932,7	2 149 345,5	2 885 263,7	4 800 672,2
1210000	Міністерство економічного розвитку і торгівлі України (загальнодержавні витрати)	37 906,5	42 024,1	45 802,0	48 705,0
1400000	Міністерство закордонних справ України	4 041 646,8	3 965 427,5	4 156 445,2	4 165 162,0
1600000	Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України	25 249,4	35 636,4	50 235,4	50 281,5

Міністерство Фінансів України

КВК	Найменування	2017 рік*	2018 рік	2019 рік	2020 рік
1700000	Державний комітет телебачення і радіомовлення України	1 470 980,3	1 051 187,4	1 137 812,6	1 206 149,4
1800000	Міністерство культури України	3 918 693,2	4 849 349,3	5 274 822,3	5 526 036,4
2200000	Міністерство освіти і науки України	23 012 251,8	21 858 422,6	21 690 061,9	23 220 567,3
2210000	Міністерство освіти і науки України (загальнодержавні витрати)	52 852 568,0	52 802 568,0	58 256 473,5	62 388 172,8
2300000	Міністерство охорони здоров'я України	11 964 263,2	12 445 453,3	12 990 405,3	13 325 224,1
2310000	Міністерство охорони здоров'я України (загальнодержавні витрати)	56 347 073,3	66 870 204,7	75 009 625,4	82 320 163,6
2400000	Міністерство екології та природних ресурсів України	4 751 174,5	4 880 458,2	5 316 184,0	5 555 635,2
2500000	Міністерство соціальної політики України	151 257 819,6	150 845 429,5	151 236 015,9	151 300 463,4
2510000	Міністерство соціальної політики України (загальнодержавні витрати)	1 244 297,5	1 255 536,0	1 279 959,1	1 356 881,7
2750000	Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України	1 248 368,7	1 278 945,4	1 415 038,3	1 404 113,7
2760000	Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України (загальнодержавні витрати)	3 732 499,5	8 487 499,5	8 937 499,5	9 387 499,5
2800000	Міністерство аграрної політики та продовольства України	5 590 560,3	11 173 275,9	13 100 678,4	13 867 585,4
3100000	Міністерство інфраструктури України	227 792,5	308 464,1	414 397,0	415 082,5

Міністерство Фінансів України

КВК	Найменування	2017 рік*	2018 рік	2019 рік	2020 рік
3110000	Державне агентство автомобільних доріг України	45 872,1	43 497,6	57 260,5	57 348,1
3400000	Міністерство молоді та спорту України	2 006 053,6	2 218 502,5	2 354 034,8	3 633 753,0
3500000	Міністерство фінансів України	8 909 752,9	11 220 095,3	14 968 484,1	15 060 573,0
3510000	Міністерство фінансів України (загальнодержавні витрати)	242 224 705,4	278 327 099,1	274 319 611,5	291 748 816,8
3600000	Міністерство юстиції України	7 474 965,8	9 048 012,1	10 927 675,5	11 219 348,4
3800000	Міністерство інформаційної політики України	261 342,2	522 108,9	607 183,8	685 024,1
5270000	Державна інспекція ядерного регулювання України	50 785,8	72 170,7	102 244,0	102 324,0
5500000	Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг	52 234,7	73 776,8	104 271,8	104 354,6
5560000	Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації	59 434,8	83 744,6	118 209,7	118 347,0
5980000	Вища рада правосуддя	133 292,7	162 893,9	202 579,3	209 513,1
5990000	Секретаріат Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини	51 323,8	72 932,0	103 373,6	103 476,5
6010000	Антимонопольний комітет України	112 536,0	158 620,4	223 248,7	223 688,9
6120000	Національне агентство України з питань державної служби	118 014,2	142 400,6	172 745,9	179 043,1
6150000	Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку	86 977,4	119 893,1	166 121,2	166 320,6
6320000	Національне антикорупційне бюро України	773 556,8	731 498,0	847 176,7	902 475,6
6330000	Національне агентство з питань запобігання корупції	605 287,7	644 159,3	744 772,1	795 961,8

КВК	Найменування	2017 рік*	2018 рік	2019 рік	2020 рік
6340000	Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг**	103 900,8			
6380000	Державне космічне агентство України	1 966 290,9	2 018 027,9	1 768 856,8	243 928,4
6420000	Державне бюро розслідувань	640 684,9	651 567,3	1 087 813,3	1 168 961,4
6430000	Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів	40 011,7	55 385,5	77 021,4	77 058,1
6440000	Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення	47 601,8	60 241,2	84 700,9	84 768,8
6510000	Рахункова палата	149 165,9	194 192,6	268 696,2	268 982,7
6540000	Національна академія наук України	2 701 807,5	2 970 379,9	3 259 849,9	3 515 974,6
6550000	Національна академія педагогічних наук України	163 956,4	178 587,1	195 607,7	210 499,2
6560000	Національна академія медичних наук України	1 369 932,8	1 441 264,5	1 507 685,4	1 561 996,6
6570000	Національна академія мистецтв України	23 182,5	25 086,5	27 129,4	28 952,4
6580000	Національна академія правових наук України	31 371,5	34 546,2	37 607,6	40 330,3
6590000	Національна академія аграрних наук України	395 004,2	441 635,6	486 407,7	525 814,9
6610000	Фонд державного майна України	255 397,9	350 122,8	482 980,9	483 802,2
6730000	Центральна виборча комісія	140 219,4	163 093,2	2 146 993,2	198 879,3
6740000	Центральна виборча комісія (загальнодержавні витрати)	20 000,0	20 000,0	20 000,0	20 000,0

КВК	Найменування	2017 рік*	2018 рік	2019 рік	2020 рік
7720000	Вінницька обласна державна адміністрація	357 745,1	509 578,7	722 615,8	723 590,4
7730000	Волинська обласна державна адміністрація	218 181,4	310 441,2	439 887,9	440 528,4
7740000	Дніпропетровська обласна державна адміністрація	342 514,2	487 438,9	690 788,4	691 780,7
7750000	Донецька обласна державна адміністрація	319 960,2	454 411,8	645 184,8	645 805,5
7760000	Житомирська обласна державна адміністрація	298 500,0	423 742,7	599 373,3	600 357,0
7770000	Закарпатська обласна державна адміністрація	225 198,9	320 521,7	454 281,7	454 898,6
7780000	Запорізька обласна державна адміністрація	266 065,2	377 356,2	533 320,9	534 317,7
7790000	Івано-Франківська обласна державна адміністрація	244 711,6	348 422,2	493 972,2	494 614,8
7800000	Київська обласна державна адміністрація	348 085,3	492 288,2	693 917,1	695 496,4
7810000	Кіровоградська обласна державна адміністрація	256 543,7	364 536,0	516 021,0	516 766,4
7820000	Луганська обласна державна адміністрація	265 191,2	377 354,7	534 770,8	535 491,5
7830000	Львівська обласна державна адміністрація	302 499,2	431 274,3	612 114,6	612 803,4
7840000	Миколаївська обласна державна адміністрація	233 038,7	331 615,8	469 944,7	470 583,6
7850000	Одеська обласна державна адміністрація	336 632,6	479 285,0	679 560,8	680 373,3
7860000	Полтавська обласна державна адміністрація	283 068,8	402 330,2	569 552,7	570 536,0
7870000	Рівненська обласна державна адміністрація	221 689,8	315 367,4	446 787,2	447 452,5
7880000	Сумська обласна державна адміністрація	240 974,7	343 739,3	488 046,0	488 601,0

КВК	Найменування	2017 рік*	2018 рік	2019 рік	2020 рік
7890000	Тернопільська обласна державна адміністрація	241 240,0	343 509,3	486 922,5	487 560,2
7900000	Харківська обласна державна адміністрація	373 968,4	531 834,7	753 482,5	754 441,9
7910000	Херсонська обласна державна адміністрація	218 145,1	310 194,3	439 317,2	439 972,2
7920000	Хмельницька обласна державна адміністрація	265 490,8	377 530,0	534 683,9	535 534,8
7930000	Черкаська обласна державна адміністрація	253 300,2	359 072,8	507 277,9	508 237,8
7940000	Чернівецька обласна державна адміністрація	162 236,5	230 882,2	327 221,1	327 654,6
7950000	Чернігівська обласна державна адміністрація	264 007,0	375 179,7	531 025,1	531 870,7
8680000	Державна регуляторна служба України	37 108,3	51 463,9	71 621,8	71 713,3
	Видатки сектору оборони та безпеки***	119 032 200,0	156 400 514,2	167 680 112,3	180 002 572,1
	Державні капітальні вкладення на розроблення та реалізацію державних інвестиційних проектів	1 650 593,6	1 700 000,0	1 700 000,0	1 700 000,0
	Капітальні видатки		9 303 639,8	12 999 458,7	13 903 474,0

*Показники наведені відповідно до призначень встановлених Законом України "Про Державний бюджет України на 2017 рік" (зі змінами) за виключенням видатків на оборону і безпеку, які наведені окремим рядком.

**Видатки Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг у 2018-2020 роках будуть здійснюватися за рахунок коштів спеціального фонду державного бюджету.

***Видатки державного бюджету на оборону та безпеку у 2018 році становитимуть 5% валового внутрішнього продукту/19% доходів державного бюджету, або 162 385 000 тис. гривень, у 2019 і 2020 роках — 19% доходів державного бюджету, або 174 543 730,5 та 187 289 255,5 тис. гривень відповідно.

Примітки.

1. За спеціальним фондом загальна сума видатків та надання кредитів та суми видатків та надання кредитів головних розпорядників бюджетних коштів не встановлюються.

2. Показники обслуговування державного боргу з плаваючою відсотковою ставкою підлягають коригуванню з урахуванням зміни базової відсоткової ставки внаслідок ринкових коливань.

Для нотаток

